

ZARZĄDZENIE Nr 100 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1959 r.

w sprawie zasad ustalania okresów pracy i ciągłości pracy uprawniających do nagród za wieloletnią pracę (gratyfikacji jubileuszowych).

W celu ujednoczenia zasad ustalania okresów pracy i ciągłości pracy wymaganych do uzyskania nagród za wieloletnią pracę (gratyfikacji jubileuszowych) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia mają zastosowanie przy ustalaniu uprawnień pracowników do nagród za wieloletnią pracę, przysługujących na podstawie przepisów zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 kwietnia 1948 r. o na-

gradzaniu zasłużonych pracowników przemysłu podległego Ministerstwu Przemysłu i Handlu za nienaganną wieloletnią pracę w tym samym zawodzie względnie zakładzie pracy (Dz. Urz. Min. Przem. i Handlu Nr 12. poz. 172) lub na podstawie układu zbiorowego pracy.

§ 2. 1. Do okresu pracy wymaganego do uzyskania nagrody zalicza się, pod warunkiem zachowania ciągłości pracy, tylko okresy zatrudnienia w zakładach pracy określonych

Monitor Polski Nr 58

— 486 —

Poz. 282

w przepisach lub w układach zbiorowych pracy, o których mowa w § 1, chyba że obowiązujące przepisy stanowią inaczej.

2. Ciągłość pracy ustala się według zasad obowiązujących przy określaniu uprawnień do urlopu wypoczynkowego.

§ 3. 1. Niezależnie od okresów wymienionych w § 2 ust. 1 do okresu pracy wymaganego do przyznania nagrody zalicza się następujące okresy przerw w pracy:

A. z okresu przed drugą wojną światową:

- 1) służbę w Wojsku Polskim po dniu 1 listopada 1918 r.,
- 2) służbę w oddziałach powstańczych w powstaniach śląskich w latach 1919—1921 i w powstaniu wielkopolskim 1918—1919 r.,
- 3) służbę w oddziałach ludowych w czasie wojny domowej w Hiszpanii,
- 4) pobyt w więzieniach i obozach koncentracyjnych za działalność rewolucyjną,
- 5) przerwy w pracy, wynikłe z prześladowania za działalność w obronie interesów klasy robotniczej;

B. z okresu drugiej wojny światowej:

- 1) służbę w Wojsku Polskim,
- 2) służbę w polskich formacjach wojskowych w ZSRR po dniu 13 maja 1943 r.,
- 3) służbę w oddziałach, które prowadziły walkę z hitlerowskim okupantem,
- 4) służbę pełnioną w Armii ZSRR,
- 5) służbę w polskich formacjach wojskowych na Zachodzie w czasie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 13 lutego 1946 r. oraz w armiach sojusznicznych,
- 6) pobyt w niewoli oraz w wojskowych obozach internowanych osób pełniących służbę w formacjach określonych w pkt 1—5,
- 7) przerwy wynikłe z represji stosowanych przez hitlerowskiego okupanta, a mianowicie: pobyt w więzieniu z przyczyn ideowych, pobyt w obozach koncentracyjnych i obozach pracy, przymusowe wywiezienie na roboty;

C. z okresu po drugiej wojnie światowej:

- 1) służbę w Ludowym Wojsku Polskim,
- 2) służbę publiczną z wyboru lub na skutek zarządzenia władz,
- 3) naukę w szkołach, do których pracownik został skierowany przez zakład pracy lub jednostkę nadrzędną,
- 4) okres niezdolności do pracy uprawniający do rent i zasiłków,

5) okresy przerw w pracy wynikłe z pozbawienia wolności lub niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy, gdy następnie pracownik uzyskał w przepisanej trybie pełną rehabilitację,

6) okresy pracy w organizacjach społecznych i politycznych.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej może zezwolić na zaliczenie do okresu pracy wymaganego do przyznania nagrody okresów służby wojskowej z poboru w armiach innych niż wymienione w ust. 1.

3. Warunkiem zaliczenia okresów wymienionych w ust. 1 i 2 jest powrót do pracy w tym samym zakładzie pracy lub w innym, w którym stosowane są przepisy o nagradzaniu za wieloletnią pracę, w ciągu trzech miesięcy od ustania przyczyny przerwy w pracy, chyba że późniejszy powrót do pracy nie był zawiniony przez pracownika.

§ 4. Okresy niewykonywania pracy z powodu przymusowego przesiedlenia w czasie drugiej wojny światowej nie są uważane za przerwy w ciągłości pracy, lecz nie podlegają zaliczeniu do okresu pracy wymaganego do przyznania nagrody.

§ 5. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz zarządem głównym właściwego związku zawodowego może uznać inne niż wymienione w § 3 i 4 okresy niewykonywania pracy z przyczyn niezależnych od pracownika za nie powodujące przerwy w ciągłości pracy; okresy te jednak nie podlegają zaliczeniu do okresu wymaganego do przyznania nagrody.

§ 6. 1. Zasady ustalania okresów pracy uprawniających do otrzymania nagrody określone w zarządzeniu należy stosować, jeżeli układ zbiorowy pracy nie stanowi inaczej.

2. Stosowanie odmiennych zasad ustalania okresów pracy uprawniających do otrzymania nagrody niż przewidziane w zarządzeniu wymaga, poza przypadkami określonymi w ust. 1, zgody Prezesa Rady Ministrów.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy obowiązujących obecnie zasad odmiennego obliczania w górnictwie okresów pracy uprawniających do otrzymania nagrody.

§ 7. Przepisy zarządzenia stosuje się przy ustalaniu uprawnień do nagród, których terminy płatności przypadają po dniu wejścia w życie zarządzenia.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz